

DOBROGEA JUNĂ

POLITICĂ - ECONOMICĂ - CULTURALĂ - ZILNICĂ

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului Constanța sub No. 37 din Mai 1938

Director-Proprietar
CONST. N. SARRY

Abonamentul cu supliment cultural un an 800 lei — 6 luni 500 lei — Pentru Autorități și Instituții lei 2000
TELEFON No. 13.43 —

Redacția și Administrația
CONSTANȚA, str. Scarlat Vărnăv No. 27

După 10 ani

„A fost un vis și vis e tot
Că lumea-i trecătoare.
Dece să tot rechemi ce-a fost
Când pe pământ totu-l cu rost
Tu, umbră călătoare!..”
Dela Pazarlia (D. C. POPOVICIU)

La 21 Martie s'au împlinit 10 ani, de când sufletul bun, curajos și nobil al lui Dumitru C. Popoviciu, fostul învâțător al satului Pazarlia (Târșor) și-a luat zborul spre cerurile cereștii, către care, în viața fiind tindea să se înalțe. Furați de vârtejul ocupațiilor zilnice, trământiești de grije, ceasului de față și de nădădile de mâine, nu ne dăm seama de timpul care, „nepăsător și rece”, — cum ar spune poetul, — își despănă secunde, minute, orele, zilele, anii... Să fie zece ani, de când zădărnici și bunul Mitică, a fost înțeles în glia atot primitoare? Să fie douăzeci și cinci de ani, dacă i numărăm pe de-a rândul? Or fi, dacă ne perindăm în minte toate evenimentele trecute în lume dela 1934 până astăzi! Câte nu s'au învâțat de atunci?

Pentru cei cari au cunoscut și iubit însă pe Dumitru Popoviciu, timpul n'a sters încă din sufletul său din amintirea noaptea. Sigur, Rădăcuțului s'a făcut acum băiat mare, nu mai are înțeles, cum se spune, la îngroparea tătucului său. Căci între noi le-au apărut în fața ochilor noastre, pe tărâmul nostru, grijile proprii și mai ales țării, trec înaintea oricărui preocupări.

Dar cum ar putea fi uitată viața, care era un camarad și prieten desăvârșit, un luptător curajos pe terenul școlii și al culturii, acela care și lubea în viața sa, pe sătenii lui, toate calitățile și cusururile lor? O, mai ales în mijlocul durerilor săi iubite. „Domnișorule”, se rupea cu totul de cele ce se întâmplau în jurul lui, și prin felul cum se purta, făcea ca simplici copii sătenii să-l urmărească cu atenție, întreruptă și cu ochii plini de lacrimi, străbătuți de o lumină blândă, ce impresiona pe oricine și a putut asista la o asemenea lecție.

Popoviciu mai era un îndrăgitor al satului, al frumuseții satului și al țăranelor. Ura pură, din care unii dintre prietenii lui și-au făcut piedestal pentru trecerea diferitelor trepte ale învățământului sau pentru a se ocupa în centrele orașenești. El lubea misiunea sa de învățător, din care și-a făcut un stolat în adevăratul înțeles cuvântului, căci el nuse

mulțimea să-și facă numai datoria de cadet.

Se simțea legat de glie și de săteni. Pentru ridicarea satului și cinstirea vieții oela țară, și a depus neobosită sa activitate până la moarte, iar prin scrisul său — proză și versuri — prin culegere de folclor, săteanul și viața lui îi erau mereu prezente în gânduri, în faptă.

Câteva fragmente vor fi mai grăitoare decât am putea-o face noi.

Astfel, vorbind despre misiunea învățătorului, el scria:

„Ceea ce se așteaptă dela învățător, este ca el să fie prietenul mai mare și colaboratorul în toate întreprinderile școlarelor săi. Școlarii să vadă în el un imbold și o fintă în silințele lor. În el să se rezume pentru ei înțelesul năzuințelor, pentru când vor fi și ei oameni... și mai departe: „Faceți ca școala să fie iocana unei societăți active, care trăiește și a cărei rațiune de a fi stă în desfășurarea energiei câștigate. Acel cari mâine vor fi oameni să vadă de timpuriu rostul muncii și al colaborării în viață”. (Dobrogea Jună 23.V.1926).

Vorbind despre activitatea „culturală” a unora, cari, pentru a se „afirma” în conferințele ce țin în fața sătenilor, înțeleg că cuvintele „radicale” Popoviciu a scris:

„Și dacă nu suntem în stare să luminăm și să deslușim poporul, cel puțin să nu ne mai ostentim să-i pocim și să-i încurcăm graiul...”

„Vorba noastră să fie «svorul de apă vie» din care să se adape toți, să prindă viață, să sape brazde adânci... să ne înduioșeze glasul nostru, să ne stoarcă lacrimi de bucurie. Că, nimic nu poți face dacă nu e suflet». Și sufletul dacă nu se încălzește la fapte și la vorbele tale, dacă nu-i dai ceea ce-i trebuie, cum vei să trealești? » (Dobrogea Jună 22.XI.1925).

Tot despre misiunea culturală a învățătorului, mai spunea: „Ce poate fi mai frumos pentru tine ca învățător, decât să te așezi între ei la astfel de adunări, să le povestești despre cutare sau cutare faptă întâmplată, ce e ici ce e dincolo, ce e pretutindeni? Și (continuare în pag. 2-a)

CHRISTIA ZILEI

Pe marginea unei conferințe

Sâmbăta trecută, la peșterile organizate de d. prof. Sălcăușu, a vorbit d. d-r. Ion Dinu, tratând despre „aspecte religioase în poezia lui Grigore Alexandrescu”.

Sunt notorii simțimintele ce mă leagă de acest Dobrogeean, care, posesor a trei titluri academice, s'a stabilit și continuă să rămână între sătenii lui din Adamclisi și împrejurimi, realizând un adevărat și fecund apostolat — activitate bine cunoscută cititorilor acestui ziar, care se cinstesc și cu colaborarea sa.

Nu sub imperiul acestor simțiminte și considerațiuni scriu însă rândurile ce urmează, ci sub puternica impresiune ce a produs conferința ce a dezvoltat-o în fața restrânsului auditoriu de Sâmbăta seara — restrâns prin capacitatea redusă a sălii, care era arhiplină.

Timp de aproape o oră, d. dr. Dinu a făcut o expunere academică, în care nu știa ce să admiri mai întâi, pe avocat, pe teolog sau pe literat.

Am avut un singur regret: că din sală lipseau unii conferințieri „aduși” dela București, ca să ne arate ipotezele lor, și cari ar fi avut atâtea de învățat dela acest adevărat dar modest cărturar dintr'un sâcuc dobrogean!..

Constanțenii vor avea prilej să aprecieze ei înșiși această conferință, pe care d. Dinu d va dezvolta după Sf. Paști în sala de festivități a liceului Mircea cel Bătrân din localitate — conferință la care ar fi de dorit să participe toți elevii și elevetele dela cursurile superioare din Constanța, fiindcă ea are și o latură per'ect didactică.

CONST. N. SARRY

Intindeți un strat de nisip în podul caselor, pentru a împiedeca efectul bombelor incendiare.

Fă-te că nu ai urechi
Au zidurile destule

DUMINICA

de Preotul CONST. POPESCU

A trecut Duminica a treia a acestui post și nu știu câți dintre noi creștinii s'au dus la Biserică, ca să se răcorească din izvorul nescecat al învățaturii Domnului nostru. Sau, dacă s'au dus, să spună ce-au înțeles și mai ales ce-au simțit în sufletul lor, când Domnul Hristos a pronunțat cuvintele: «Că cine vine după mine, să se lepede de sine; să-și ia crucea, ca să-mi urmeze mie». Înțeles-a creștinul atunci, că nu-i vorba de crucea pe care Mântuitorul a fost răstignit, după cum trebuie să înțeleagă că Sf. Apostol Pavel, în lauda sa cu crucea Domnului, a fost pătruns până'n adâncime de cuvântul dumnezeesc, că și-a luat Crucea și că într'adevăr a urmat Mântuitorului.

Evident, în zilele noastre cuvintele: «să-și ia crucea» sunt o expresiune metaforică; căci noi n'o să mai întâlnim pe drumurile țării noastre, condamnații la moarte, purtând în spate lemnul chinurii lor. În timpul Mântuitorului, numai cuvântul «Cruce» deștepta în spirite imaginea unei realități grozave. Romanii pedepsiau adesea pe iudei, vinovați de trădare, cu răstignirea. Când s'a impresurat Ierusalimul de către Titus, soldații romani au răstignit așa de mulți prizonieri, că nu mai puteau afla lemn pentru cruce și nici loc, unde să-i mai așeze. Așa că lumea și ucenicii Mântuitorului, când au auzit cuvintele a'ât de pronunțate ca «să-și ia crucea», au simțit imediat datoria aspră a unei vieți creștine; iar uitarea de sine, de plăcerile vieții și supunerea totală lui Dumnezeu, să nu se facă dintr'un entuziasm efemer, sau dintr'un elan de o clipă sau de o zi, ci dintr'o minte calculată și dintr'un suflet hotărât și constant; pentru că Mântuitorul

nu-i numai un model, un ideal, o lege, pentru noi; ci un trimis, o putere, o lumină interioară și „Stăpânul vieții”.

M'am gândit la lucrul acesta, cu atât mai mult cu cât simt suferințele și desnodământul din viață. Și suferințele acestea sunt de ordin moral. Nu-i suferință aceea, când noi ne „uncăm cu asprime către tot ce ne înșală și ne atrage? Nu-i suferință aceea când vedem atâtea omenire, sclavă, că da în brânci numai ca să stăpânească și să fie stăpâna

(urmare în pag. 2-a)

Către comercianții

Constanței

Iubiți Prieteni,

După aproape 23 ani de muncă neîntreruptă în serviciul cauzei negustoreștii, suferințe fizice și morale ce se prelungesc, m'au obligat să mă retrag dela conducerea «Sfatului Negustoresc» Constanța.

D-voastră care mă cunoașteți și mi-ați prelungit mereu sarcina de a munci și susține cauza negustorească, trebuie să aprobați gestul meu și să mă erlași că sunt nevoit a vă părăsi tocmai în aceste grele vremuri.

Deciziunea mea a fost amănată mereu, dar la urmă m'am convins că nu vă mai pot fi de folos și de acela vă mulțumesc călduros. pe această cale pentru marea încredere ce mi-ați acordat dela 5 Septembrie 1921 la 26 Martie 1944, și vă asigur că, sufletește, rămân și voi fi totdeauna alături de d-voastră.

Unica mea dorință este ca să fiți tot mai uniți, solidari în jurul Sfatului Negustoresc, deoarece în unire stă puterea. Să păstrați și să consolidați tot mai mult ce am construit până acuma, să fiți cât mai demni și prevăzători în exercitarea comerțului și cu ajutorul bunului Dumnezeu vom învinge toate greutățile spre binele țării, neamului și familiei noastre.

GHEO ECHEȘTEȚU



Schimb de vorbe bune

La telegrama pe care d. col. Oprescu, primarul municipiului a trimis o d-lui General Nicolau, fost primar, — telegramă cu următorul cuprins:

„Eu personal și în numele funcționarilor Primăriei Constanța, vă urăm sănătate și fericire de ziua numelui” — și a primit răspunsul de mai jos:

Domnule Colonel

Am rămas prea plăcut atins de finețea și eleganța gestului Domniei-Voastră și a funcționarilor primăriei Constanța, de a mă felicita de ziua onomastică, după o despărțire de 4 ani, care în vremurile în care trăim, echivalează cu 4 decenii.

Cartea vieții se citește lângă lampa amintirilor. Aceste amintiri sunt cu atât mai plăcute,

cu cât le citești la lentilele ochelarilor.

Amințirile ce mă leagă de frumoasele peisaje ale Mării Pontice de pozițiile atrăgătoare ale Mamaiei, Techirghiolului, Mușat arului, de muncitorimea neobosită, de negustorimea calculată, de pătura intelectuală plină de idealism și optimism, sunt prea puternice spre a putea fi acoperite de vălul uitării.

Vă sunt recunoscător că mi le-ați răscolit prin felicitările ce mi-ați adresat și prin duioasele amintiri ce mi-ați evocat.

Vă rog a primi personal expresia viei mele gratitudini și a tranșate loșilor mei subalterni prinsoșul meu de caldă recunoștință.

(ss) NICOLAU TH.

Pomenirea foștilor primari ai Constanței

Dl. Colonel N. Oprescu, primarul municipiului Constanța, a luat inițiativa ca Sâmbătă 8 Aprilie orele 11,30, să se oficiere în curtea cimitirului, pe alea principala, un parastas pentru toți foștii primari ai orașului decedați și înmormântați în cimitirul din localitate. După slujba religioasă se vor depune flori pe mormintele acestora. Cetățenii Municipiului nostru sunt rugați a considera acest anunț drept invitație la ploasa solemnitate, ce va avea loc în ziua anunțată și sunt rugați a lua parte împreună cu familiile defuncților ce se vor pomeni: Panait Holban, Mihail Colciu, Alexandru Belcic, Ioan Bănescu, Cristea Georgescu, Gheorghe Benderli, Virgil Andronescu, Ioan Roman, Mihail Turbatu, Francisc Sacchetti, Aurel Vulpe și Selim Abdulachim, foști ajutoari de primar.

După 10 ani

(continuare din pag. 1-a)

cum să nu-ți vină să tot spui și cum să nu-ți tresalte inima când e, fărâșii acestia atât de necăjiți te ascultă cu drag, în cât parcă ar vrea să-ți soarbă fiecare vorbă? (Ecoul Dobrogei 27 Decembrie 1925).

Adresându-se «celor dela brazdă» le spus între altele: «Știut este de toți, că cea mai mare bucurie a voastră este atunci când începe să se desprimăvărească... Înșirați brazdă lângă brazdă cu o adâncă credință în suflet în roade viitoare, aruncați cu stăruință să-mânța bine cuvântată... Asta-i bucuria voastră! Dar uitați un lucru. Uitați că mai aveți un ogor de îngrijit — ogorul sufletelor voastre — care nu trebuie lăsat în paragină mărăcinșului, ci luctat în așa fel ca să deie roadă bogată, care să ne bucure și care să ne apropie cât mai mult de locul fericirii cerești» («Dobrogea Jună» 3.VI 1926).

Iar vorbind despre „politica” dascălul Mitică scria: „Scoateți toate plugurile, pe care le aveți și despicați tot pământul pe care vi l-a dat Dumnezeu. Lăsați trândăvia și ura, că ele duc la pierde.”

„Iată politica de care voiam să vă spun și pe care numai voi o puteți face acum, voi, ce cu sudoarea frunții voastre, amestecată cu fărâșii glet, ne dați pâinea cea din toate zilele. E politica pe care o veți scrie cu fterul plugului. E politica cea mai rodnică din toate.” («Dobrogea Jună» 13.III.1926).

Câtă simțire, câtă înțelegere și cât suflet se desprinde din cele de mai sus! Și sunt atâtea de citat! Sunt atâtea gânduri și fapte ale lui Mitică Popoviciu, încât nu știu ce să reproduc mai întâi, mai ales când ai trăit împreună cu el multe dintre ele.

Dar activitatea lui în cadrul asociației „Cartea sub icoană” a distinsului profesor Dr. C. Mureșanu? Dar versurile sale, prin care natură, viața și sentimentele celor „dela jară” sunt atât de frumos descrise? Dacă s’ar aduna într’un volum toate articolele și poeziile, publicate în diferite ziare și reviste, abia aiunci s’ar vedea ce pierdere a fost pentru viața culturală și literară a Dobrogei, moartea lui Dumitru C. Popoviciu, răpit fulgerător în plină tinerețe (nu avea decât 32 ani) și în plin proces de cristalizare a talentului său de poet și scriitor.

Dacă Dumnezeu și evenimentele lui vor îngădui, poate lui voi îndeplini această datorie de prieten față de memoria sa.

Oricât de scurtă a fost viața, Mitică, sufletul tău poate liniștii, căci atât timp cât fost îmbrăcat în haină pămăntească — corpul muritor — ai făcut datoria, și-ai lubit și aproapele, pe Dumnezeu, dacă ai fi apucat aceste timpuri eroice, cu siguranță te-ai fi jertfit pentru Cruce Dreptate, așa cum s’au jertfit atâția dintre colegii tăi, începând cu prietenul nostru Je Bucățică. Iar eu, care am trăit cele mai înălțătoare clipe tine și alături de tine, în sa în care mi-am început cariera și așa putea să-ți spun de zece ani? Singurul lucru pot să tac, este să-ți adres cuvintele ce mi-ai scris odăoară:

„Iți mai aduci aminte? drag tovarăș! Iți mai aduci aminte?”

„Când cu ochii înrouași lacrimi, îmi erai părtaș la cele mai duioase și înălțătoare pe — când seara după ce minam cu „cel dornici de mină” — în bătaia lunii ce văluisa totul și când satul cuprins de pace adâncă — porneam fără țință în tovășia visurilor? Când îmi colose desprindeau stioase — miodii curate, când mai pline sbucium ca o apă tumultoasă — când liniștită ca susurul un isvor. Iți mai aduci aminte de tresăream de mărășia clipei? Era sublimul! Erau timpurile când și se pare că trăiești și vea.

„Și ne înțelegeam așa bine!.. Iți mai aduci aminte?”

ANGHEL ILIESCU

Sef de serviciu
Prefectura jud. Constanța

Duminica

(continuare din pag. 1-a)

de plăceri ticaloase. Și nu-i suferință aceea, când ne pătam adesea conștiința, acceptând atâtea compromisuri nedemne pentru a câștiga o favoare sau un pic de autoritate?

Și de-lăntuirea își mărește furtiv pe măsură ce luxul, lacomia și imoralitatea inundă și sufletele, ca să aducă pustirea. Dar face acest lucru, când ostășul nostru sângerează ca să ne păstreze unitatea și hotărârile naționale? Care trebuie să fie respectul nostru, celor din dosul frontului, față de mlaie de jertfe, aduse pe altarul patriei? Nu trebuie oare și din partea noastră să aducem aspra datorie a unei bneșii totale, de a ne lăpăda de noi, de a lua și noi crucea și de a urma Mântuitorului?

Când rugăciunea noastră va fi o ghiță, când viața noastră va fi pătrunsă de lăgitate, când inima noastră își va păstra centul în interesele și plăcerile păcătoase ale vieții, oare n’avem teamă că Dumnezeu dintr’un gest va sfârșii clădirea subredă a fericirii noastre și vom rămâne niște epave pe marea furtuna a vieții?

În vremea depărtată, creș-

tinii sufereau amaric de pe urma păgânilor, iar Crucea, după ce Mântuitorul fusese răstignit, era o dragoste, o mângâiere și o victorie peste amărăciunea păgâna; astăzi însă — după judecata adevăratului creștin și a lui Dumnezeu, noi suferim după urma păcatului; iar a ne lua crucea acum, înseamnă sfărâmarea păcatului și a urmii mai departe Mântuitorului, înseamnă că inimile noastre se ridică progresiv spre înălțimile curate ale eroismului.

Preotul C. POPESCU

Noului nostru Amiral

Cu ocazia avansării la gradul de Amiral a D-lui Comandor Horia Macclariu, Dl. Colonel Oprescu, Primarul Municipiului, a trimis următoarea telegramă de felicitare:

Eu personal și cetățenii municipiului bucuroși de avansarea D-voastră, vă rugăm să primiți, Domnule Amiral toate urările de bine.

Goliți podurile caselor de orice fel de materiale inflamabile.

În chestia peștelui

Primăria Municipiului Constanța aduce la cunoștința cetățenilor că toate doleanțele și nemulțumirile privitoare la chestiunea distribuției peștelui în piețele acestui Municipiu se le adreseze Prefecturii, cunoscând că, potrivit prevederilor art. 19 din Dec. Minist. No. 1429 din Monit. Of. din 2 Noiembrie 1943, distribuția peștelui pentru Municipiul Constanța se face prin delegatul prefecturii, biroul de vânzare al peștelui. Distribuția în Municipiul Constanța se va face potrivit instrucțiunilor date de prefectură acestui birou, prin adresa oficială din 11 Februarie curent.

Bonuri de încălziminte

De la Oficiul de Aprovizionare al Municip. Constanța se anunță că cererile pentru eliberarea bonurilor de încălziminte gata și reparații, se primesc Lunea și Vineri între orele 10 și 13. Bonurile se eliberează Marți și Joi între orele 16 și 18.30; solicitanții să se adreseze Oficiului de Aprovizionare, Biroul Incălziminte.



PAGINA

Administrației Județene și Comunale



Incheierea cursurilor țărănești depe lângă Căminul Cultural „M. Eminescu” din com. Cobadin

În ziua de 27 Februarie a.c. a dat la Școala primară din calitate o serbare școlară, o încoronare a încheierii cursurilor țărănești, care au avut o reușită deplină. Serbarea a fost organizată de d-na Inv. Fl. Novac. După un Regal a conferențiar Pr. Marinescu despre „Cartea noastră”. Serbarea, care a avut ca temă un succes deplin, culminat cu o scenă cu caracter național, creație a d-nei Fl. Novac.

Între punctele din program debutat și d. Inv. N. Cojocaru cu o cronică epigramatică „Săla”, dedicată drept onorabil. Onor corpului didactic al cursurilor.

La sfârșit, d. G. Sasu, co-organizant, luând cuvântul aduce la cunoștință membrilor, cari au preluat aceste cursuri Dl. Lt. I. Ionescu entuziasmat de cele văzute, spune câteva cuvinte despre simțite pomenind de drepturile imprescriptibile ale neamului nostru pe meleagurile țării Dacii-Traiane.

Ar fi poate inutil să mai comentăm în acest articol roade bine verificate ale acestor cursuri, având în vedere atmosfera familiară în lumina căreia s'au expus lucruri de mare importanță de ordine materială locală și națională.

Oricât s'ar mai uita din cele văzute aci, însă unele impresii și idei vor rămâne multă

vreme și altele poate toată viața.

Așa, în ziua de 21 Febr., când activitatea cursurilor era în toi, pășeste pe meleagurile noastre, Dl. insp școlar I. Burtoi, care este și director al Căminului Cultural județean și ca un exemplu ține și o lecție „Roadele unirii”, lecție ce figurează în orarul cursurilor din ziua aceea și pe care trebuia să o țină d. T. Novac Inv.

Dl. inspector scoale în lumină ca o dogmă consecințele dezastruoase ale dezunirii și necredinței, datorită cărora au căzut victimele cele două surori mai mari ale noastre Franța și Italia care odată erau arbitre în Europa.

După cum menționează și d. inspector școlar în procesul verbal, aceste cursuri prin numărul mare de participanți 40-160, este un început bun pentru o viitoare școală țărănească.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, așteptăm, ca în anul viitor cursul evenimentelor să ne dea fericita ocazie să arătăm cetățenilor noi talmăcirii din care să desprindă că vremurile dau roadele convenite așteptate.

Ca încheiere ținem să remarcăm sprijinul dat acestor cursuri de către Pr. Marin Dobrescu președintele Căminului Cultural.

CRONICAR

Școala țărănească din Ion Corvin

În continuarea activității prețioase dela Adamclisi, în Duminică de 12 curent, Școala țărănească locală a ținut o sărbătoare festivă, la care a luat parte lume cât frunza și iarba, din localitate, cât și de din așezările învecinate.

Echipa pretorală, formată din doi dintre intelectualii de Adamclisi, între cari Med. de Circumscripție sanitară, descins în comună încă înainte de amiază, până când s'a făcut vizitarea premilitarilor și extracolarilor din satul pendente, Caraiman, unde s'a și publicat publicului cătunal, desigur mijloacele cele mai potrivite pentru întreținerea unei sănătoase și normale și prospere.

Sedința s'a deschis, prin înălțarea Imnului Regal, sub îndrumarea domnișoarei învățătoare din postul II, de față cu membrii echipei pretorale, autoritățile locale, fruntașii și organizațiile polițienești, etc.

Subiectul de deschidere a fost „Lumină, cât mai multă

lumină, la safe”, susținut cu multă pricepere și talent, de d. director al școlii primare, Marin Chiru, unul dintre cele mai bune elemente didactice din partea de sud-vest a județului.

D. avocat Ion Dinu, membru al echipei, a dezvoltat apoi, succesiv și alternând cu unele coruri executate de școlari, succint și pe înțelesul mulțimii, cele trei subiecte: „Pagubele anuale ale unui gospodar nătâng” — „Soția bulgărească de aur — soția năpasta gospodarului de sat” — „Ce trebuie să știe orice sătean din Ion Corvin, despre Sf. Apostol Andrei, Mihail Eminescu și voevodul transilvan, Ion Corvin”.

O veche legendă atestă un popas îndelungat al bătrânului „Intâiu chemat prin părțile locului, o chilie din preajma comunei, ascunsă în codrul „Migileului”, întărind adevărul și seriozitatea bătrânelor aduceri-aminte.

România
Primăria Orașului Cernavodă
Județul Constanța

Publicație

No. 1762 din 24 Martie 1944

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 12 Aprilie 1944, începând dela orele 10 dim., se va ține în localul acestei primării, pentru a doua oară, o licitație publică orală pentru închirierea pe timp de un an, de la 1 Aprilie 1944 — 31 Martie 1945, următoarele gherete din hala comunală proprietatea acestei primării:

1) Ghereta No. 8 destinată comerțului de carne, cu prețul din oficiu de lei 7.000.

2) Ghereta No. 9 destinată comerțului de pește, cu prețul din oficiu de lei 9.000.

3) Ghereta No. 10 pentru comerțul de pește, cu prețul din oficiu de lei 15.000.

4) Ghereta No. 16, destinată comerțului de brânză, cu prețul din oficiu de lei 4.900.

5) Ghereta No. 17, pentru comerțul de brânză, cu prețul din oficiu de lei 7.100.

6) Ghereta No. 18, pentru comerțul de pește, cu prețul din oficiu de lei 8.000.

Licitațiile se vor ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88-110 din legea contabilității publice.

Amatorii pentru a fi admiși la licitație necesită să depună la începerea licitației, garanție de 5 la sută asupra prețului din oficiu.

Pentru ghereta destinată comerțului de carne vor fi admiși la licitație numai cei care vor prezenta brevetul sau cartea de meșter în această branșă, eliberată de Camera de Muncă,

Primar, A. Văja
Secretar, B. Popescu

Se caută tânăr etnic pentru dublarea unui evreu la atelierul rame geamuri „DOBROGEANA” strada Atelierei nr. 17.

ANA G. BONTEANU, din com. Ovidiu, jud. C-ja, pierzând Buletinul Biroului Populației No. 31, Buletinul de zonă și Certificatul de Botez, le declară nule.

Mihail Eminescu patronează milenara pădure careia i-a dat și numele său și are, la „mijloc de codru des”, deasupra unei pitorești „cișmele” un monument comemorativ, durat încă din 1-22, de vredniciei coviniei. În frunte cu neuitatul lor primar, trecut în Domnul, Constantin Ionișor.

Iar Ion Corvin, viteazul ardelean, care a străbătut meleagurile dobrogeane, spre câmpurile de lupia ale Varniei, și-a făcut — și el — o tabără de odihnă, tot în preajma Cuzgului de altă dată, unde ar fi și fost solemn de papalăcuț local, patronat de bătrânul Osman, asistat de sulta sa de raiale, caimacani și dregători mai mari ori mai mici.

Satul model, Petroșani

În acelaș cadru pretoral, s'a inițiat, încă în Septembrie, o muncă sistematizată și ordonată, după un plan studiat în consiliul pretoral de colaborare, pentru emanciparea satului, de 300 familii, Petroșani — 15 km. depărtare de Adamclisi — prin consiliul de colaborare și fără mijloace bănești ori materiale, propriu zise. Numai prin sf. vizite domiciliare, indemnuri, ajutorări prin premilitari, etc.

S'a început, așadar, de jos în sus — dela celulă: socotindu-se fiecare familie țărăneasca, o celulă.

Satul a fost împărțit în 8 sectoare, de câte 30-40 gospodării, dându-se fiecare sector în grija a doi salariați locali ori numai fruntași — înarmându-se fiecare, cu câte un registru de evidențe, și dându-se și fiecărei gospodării câte un carnet, de „ordine” și „dispozițiuni” de executat — în ritmuri săptămânale!

Fiecare sector sătesc mai are, pentru îndrumare și control, încă câte doi șefi, dintre funcționarii superiori ori intelectuali de la Adamclisi, cari, și aceștia, au, fiecare, câte un registru de evidențe și control. Programele de lucru, în ordinea economiilor — sanitare — culturale — educaționale s'au multiplicat și s'au difuzat pretutindeni.

De sebit de imbucurătoare, sunt rezultatele de până acum — ele întrecând orice așteptare, dovedind eficacitatea metodei și impunându-se, fără replică, autorităților centrale ale țării, spre generalizare.

Fără se se critice în vreun fel celelalte metode, folosite întru realizarea satelor model, este cazul a se sublinia că în multe dintre cantoanele lor, cânta cucu-vaele ori se adapostesc li-fecii de noapte.

În ce constau realizările de până acum, de la Petroșani?

Dacă ar fi să enumărăm numai că nici o gospodărie n'a mai rămas fără o latrina bună — nici o curte, fără poteci pietruite — nici o ograda fără împrejmuire ori poartă bună — nici o viță

neingrijită, cum se cade și la vreme — semințele selecționate, pentru însămânțări — omul și grădina de zarzavat — peste 3000 pomi fructiferi sădiți, de la un capăt al satului, la celalt capăt — dumbrava eroilor — și încă ar fi destul raportând realizările numai la cele câteva luni, de când viguroasa ofensivă, preseverență și acută, a început.

România
Parchetul Tribunalului C-ja

Publicațiune

No. 6869 din 21 Martie 1944

Se aduce la cunoștința generală că în ziua de 22 Aprilie 1944, orele 10 dim., se va vinde prin licitație publică în pretoriul Parchetului Trib. Constanța, diferite obiecte corpori delictuale aflate la acest parchet, provenind din afaceri clasate și care nu au fost ridicate de părți și anume:

1 Bicicletă, Fețe de masă, Ceară albă spermanjet, Haine bărbătești și damă uzate, una Valiză, 1 Cufăr de scândură, un pod de scânduri, cușite, una mușama pot-log, una teslă, una balanță uzată, diferite oale și căni uzate, una cușie table, un sefertaş de aluminiu, uși de sobă teracotă vechi, un apometru defect, un ferăstrău Beaufaer, 2 perechi pantofi vechi, furculițe, linguri și cușite de masă, un ceas de masă stricat.

Vânzarea se va face zilnic în total sau parțial, concurenții depunând garanție de 5 la sută, spre a fi admiși la licitație iar după aducere, prețul întreg.

Obiectele se pot vedea zilnic între orele 8-14 la cancelaria parchetului.

Prim Procuror, Petru Mănuș
Secretar, Traian Luca

MARIA SCURTU, din Constanța, str. Colonel Lalescu 54, pierzând Buletinul de Populație, eliberat de Biroul Constanța îl declară nul.

TACHE VOICA, str. Temișana 44, a pierdut Buletinul Biroului Populației C-ja, No. 3819, îl declară nul.

CRISTEA DUMITRU, strada Mihail Colciu 48, pierzând livretul de armată, eliberat de Reg. 34 Inf. cont. 1922, gradul soldat, îl declară nul.

MATEI ION, jandarm fruntaș din comuna Cumpăna, județul Constanța, pierzând biletul de voie cu dunga albastră și livretul militar eliberat de Legiunea de Jandarmi Hunedoara ctg. 934, le declară nule.

„Zoongricola”

Societate Cooperativă pentru valorificarea produselor agricole și animale
Constanța

Convocare

În conformitate cu art. 35 din Statute și cu hotărârea Consiliului de Ad. în ședința de la 20 Februarie a. c., se aduce la cunoștința membrilor acestei cooperative, că sunt convocați în **Adunare Generală ordinară** în ziua de 5 Aprilie 1944 orele 8 dim., la sediul coop. în Strada Ștefan cel Mare Nr. 17.

Dacă la data și ora de mai sus nu se va întruni numărul de membri prevăzut de art. 37 din Statute, adunarea va avea loc în aceeași zi cu 2 ore mai târziu, în același loc și se va ține cu orice număr de membri prezenți.

Bilanțul, Contul de Profit și Pierderi și raportul cenzorilor se pot vedea la sediul cooperativei în orice zi de lucru între orele de birou.

În adunare se va discuta și hotărâri asupra următoarelor **ORDINI DE ZI:**

1. — Constituirea biroului, verificarea formalităților de convocare și constatarea membrilor prezenți.
2. — Darea de Seamă a Consiliului de Administrație asupra mersului operațiunilor societății pe anul 1943 și descărcarea acestuia de gestiunea sa pe acest an.
3. — Raportul Comisiei de Cenzori.
4. — Aprobarea bilanțului și Contului de Profit și Pierderi. Distribuția beneficiului net.
5. — Ratificarea intrărilor și retragerilor din societate pe anul 1943.
6. — Sporirea numărului membrilor Consiliului de Administrație de la 5 la 7, alegerea unui membru în locul celui ieșit la sorți și a celor doi ce urmează să completeze noul Consiliu.
7. — Ratificarea și aprobarea angajamentelor de funcționari și gestionari la centrele de colectare și cășerii făcute de Consiliul de Administrație.
8. — Fixarea părților sociale ce trebuie să aibe subscrise Administratorii și a vărsămintelor ce trebuie să facă.
9. — Organizarea vânzărilor în comun a produselor agricole și animale.
10. — Fixarea quantumului sumelor ce Cooperativa poate împrumuta de la Instituțiile Cooperative suferitoare cum și de la cele comerciale, în afara operațiunilor de mandat.
11. — Alegerea a 3 cenzori și 3 supleanți.
12. — A se lua cunoștință de inspecțiile făcute Cooperativei.
13. — votarea bugetului pe anul 1944.
14. — Organizarea secțiunilor comerciale, depozite, depozite de consignatie, magazine de desfacere.
15. — A se discuta și hotărâri asupra operațiunilor ce poate face cooperativa pe cont propriu, în afară de cele de mandat.
16. — A se lua cunoștință de operațiunile de mandat efectuate, de rezultatele obținute și angajamentele contractate, hotărând asupra lor.
17. — A se hotărî înființarea de sucursale și depozite, ce ar necesita în centrele care lucrează cooperativa.
18. — A se discuta și hotărâri diverse chestiuni în legătură cu bunul mers al Cooperativei.

Președinte, Eremia Oancea

Director Marin Coșoreanu

Scrisoare din Cernavoda

Apărarea pasivă. Al treilea exercițiu de apărare pasivă s'a făcut Duminică 12 Martie a. c. în asistența organizațiilor tinerești în frunte cu șefii de autorități locale.

Mulțumire. Comandantul Subcentrului de Educație Extrascolară din Cernavoda, mulțumeste pe această cale, pentru elanul cu care a dat concursul la strângerea fondurilor, necesare acestui subcentru și cari fonduri se vor contabiliza de Subinspectoratul P. P. și E. E. Constanța după cum urmează:

Gh. Ionescu 100 lei, Iordan Vasilache 1000, Foto Stela 300, Farmacia Nouă 300, Nicu Kalamarâ 500, Banca Populară 500, Ing. Puchilă 1000, Iorgu Lalamarâ 500, D. Peligrad 500, Fabrica Japy 500, R. Iordăchescu 100, D. Răsoi 200, Tudor Dumitrescu 4000, Foto-Modern 100, Moara Victoria 100, Jan Florescu 100, M. Chi-

lug 100, Farmacia Steaua României 200, St. Dascalopol 200, Cofetăria Regală 300, Ștefan Pășteanu 500, Ion Damian 500, C. Iordăchiță 200, Fabrica de ciment 1500, E. Ispasovici 100, avocat C. A. Rădulescu 150, N. Bancu 100, M. Stroescu 200, Velcu 40, N. Ghenciu 40, Lefterovici 100, Ștefanide Jan 40, tânărul extrascolar Dumitrescu N. 60, tânărul extr. șc. Cojocaru Petre 80, Nicola Stolan 60, St. Mocanu 100, Col. Niculișcu 100, Gr. Petrescu 100, N. Schina 40, N. Dan 40 și Ed. Hazarian 150.

Istoricul Cernavodei. Este o lucrare rămasă pe urma învâțătorului-erou Ioan Mușat dela școala de băieți Cernavoda, căzut eroic în războiul sfânt. Din cauza evenimentelor curente, lucrarea nu s'a putut răspândi îndeajuns, volumele așa cum au ieșit de sub tipar, se află la urmașii

30.000.000

20.000.000

10.000.000

8.000.000

6.000.000

4.000.000

2.000.000

Etc. Etc.



LOZUL vă poate oferi un **PAȘTE** fericit

In tot cursul lunii Aprilie 1944 se trage **Cl. 5-a** când se impart

LEI 319.700.000

NU SCAPATI OCAZIA!

TRAGEREA LA: 1-2-3, 6-7-8, 12-13, 19-20-21-22, 25-26-27 și 30 APRILIE 1944

LOTERIA DE STAT

CLASA
5^a

Ministerul Justiției
Direcțiunea Judiciară

Publicație

Dl. Iosif I. Tamaș, domiciliat în Constanța, str. Luaci No. 28, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patrimonial de Tamaș în acela de a se numi Iosif Toma.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11 din legea asupra numelui spre știința celor cari ar voi să facă opoziție în termenul prevăzut de alineatul 2 al zisului articol.

Informațiuni

— *D. brogeni au luat cunoștință, cu deosebită satisfacțiune, de înaintarea la gradul de Comandor Alexandru Stoianovici, un meritos și iubit fiu al Constanței.*

— Mercuri seara, în cadrul Universității populare din localitate, d. lt. Comandor Const. Borș și-a dezvoltat conferința asupra «LUPTEI PE MARE», cu multă competență și caldă însuflețire. D sa a știut să im-

brace tema d sale «de specialitate» într-o frumoasă formă literară.

— În urma retragerii dela conducerea Statului Negustoresc a d-lui Gh. Stejca — retragere regretată de toți și impusă numai de starea sdrucinată a sănătății d-sale — Consiliul Statului întrunindu-se Duminica trecută a ales ca președinte pe d. Dumitru Bizescu, cunoscutul industrial din localitate și fost ajutor de primar.

Asumându-și reprezentarea și apărarea negustorilor în așa grele vremuri, îi urăm tot succesul.

eroului str. Ovidiu Cernavoda.

Istoricul cuprinde un interesant studiu asupra trecutului acestei regiuni cu izvoare de informații aflate la Academia Română și cercetări făcute la fața locului, în ultimul timp din partea diferiților oameni de știință arheologi. Merită a fi cercetată nu numai de localnici, cari pot vedea oglindită activitatea și istoricul familiilor lor, la fiecare în parte, din timpurile cele mai depărtate, ca și de lumea științifică pe care o poate interesa într-o bună măsură, lucrarea fiind de o incomensurabilă valoare istorică și științifică dar și pentru bogăția de material cuprins în cele 14 capitole cu numeroase clișee în text, sub raportul tehnic, cartea este executată admirabil, în coperte cartonate și hârtie de lux.

MUNTEANU

Așa gemi



când durerile au devenit insuportabile. Dar de ce să te chinuești?

Nici un cămin fără

ASPIRIN

